

Utskick från SUNDSVALLS RADIOAMATÖRER
Box 173, 851 03 SUNDSVALL, POSTGIRO 79 16 23-2
Hemsida internet: <http://www.sk3bg.se>

MÅNADENS KLUBBPROFIL

Klubbprofil:	SM3BP, Olle Berglund
Bor:	Villa i samhället Sandarne, 12 km öster om Söderhamn
Ålder:	75 år
Civilstånd:	Gift med Ingrid sedan 1944, tre vuxna barn samt barnbarn
Yrke:	Pensionär, f.d. telegrafist

 Olle är Sändaramatören med stort "S". Olle är en mycket engagerad Sändaramatör, allt sedan 1945 då han fascinerades av denna hobby, via sitt yrke som yrkestelegrafist. Sedan tidigt 80-tal är Olle mycket aktiv i radiosamband, bland annat genom SK3SSK Ödmårdsnätet. Olle är spaltredaktör i QTC inom "telegrafi och samband" vidare är han cluster- och internetredaktör för DX-tips och QSL-information. Olle tycker om att ta med sig QRP-riggen ut till någon sjö eller myrmark, för att där köra radio i QRP eller QRPP läge, alltså med bara några få watt ut i antennen. Ja listan har bara börjat, mera om Olle, läs nedan...

Hur startade Ditt radiointresse Olle?

Jag är född här i Sandarne och i min militärbildning som, stamanställd, kom jag 1941 till F2 Hägernäs. Där fick jag utbildning till radiosignalist. I Västerås utbildades jag till yrkestelegrafist s k flygsignalist och eftersom andra världskriget härjade som värst så muckade jag inte förrän 1945. Efter det har jag bland annat hunnit med att tjänstgöra vid engelska ambassaden, FRA, SMHI och F15.

När blev Du Sändaramatör?

1947 skickade jag in mina yrkeshandlingar och kort därefter fick jag kvittera ut mitt amatörcertifikat med signalen SM3BP. Många sa då åt mig "Hur kan du hålla på med amatörradio som konstant tjänstgör bredvid en radiosändare?" För mig var svaret enkelt. Amatörradio gav mig och ger mig fortfarande frihet. Friheten att prata med vem

jag vill när jag vill. Inom det militära var det fasta rutiner hur radiotrafiken skulle köras och det gav mig ingen särskild inspiration eller utveckling, säger Olle och fortsätter, - amatörradion var ju dess motsats, här experimenterades det ju jämt.

Sändaramatörema vinner hela tiden nya landvinningar som den militära och kommersiella trafiken drar nytta av, så har det sett ut under hela 1900-talet. I vår tidning QTC skulle vi kunna fylla spaltmetrar med artiklar om just detta.

Minns Du ditt första QSO och hur såg Din radioutrustning ut?

Jajamensan säger Olle och går efter loggboken. Det var den 14 oktober 1947 med SM5RI Paul Johansson i Sundbyberg. Jag hade byggt en kristalloscillator (AL5N) med en återkopplad rak mottagare 1V1. Därefter har det hunnit bli ett antal radioutrustningar berättar Olle.

Vad hände därefter?

Jag körde ett stort antal QSO:n och 1962 flyttade vi tillbaka till Sandarne. Jag hade bestämt mig för att prova på och bli färfamare och lämna det militära arbetslivet. Men året därpå fick jag åter erbjudande om fast anställning på F15 som telegrafist, en anställning som varade i 20 år, ända till 1983 då jag gick i pension.

Hur ser det ut i radioschacket?

Jag har en TenTec Cosair på 100 watt ut, en 160 meters loop-antenn. En mycket bra antenn som går att köra på alla amatörband till och med på 2 meter. Utöver TenTec har jag en ICOM IC 229 och YAESU FT 480R, samt en Heathkit HW-9 QRP-rig för KV. Dessutom en hembyggd dator, naturligtvis gjord av SM3TGL/José i Njurunda.

Berätta något om Dig själv Olle.

Jag lyssnar väldigt mycket. Jag tar del av alla DX-informationer på KV och internet, sammanställer dessa under veckan och skickar iväg dem varje lördag via DX-Packet-clustret och till SK3BG:s hemsida för publikation. Här måste jag få ta tillfället att verkligen tacka SM3CER/Janne för ett mycket förträfflig arbete med klubbsajten. Arbetet att sammanställa QSL - informationen tar mig ca 16-20 timmar/vecka. I min databas har jag en stor samling QSL information som jag samlat på mig under de ca 10 år jag sammanställt denna information.

Varje söndagkväll sedan oktober 1982, kör jag två SK3 SSK-nät över repetrar inom X-län. Informationsnäten innehåller SSA-bulletinen och övrig klubb- och radioinformation. Detta nät ger ca 30-40 incheckningar/kväll från sändaramatörer främst inom SM3 samt någon/några incheckningar från SM0, SM4 och SM5. I ca 25 år har jag hämtat material och sammanställt artiklar i QTC under rubriken telegrafi och samband. Detta arbete tar ca 8 - 10 timmar/månad att skriva och sammanställa.

Hur mycket tack får du från andra sändaramatörer Olle?

Skratt...Inte mycket. Det händer någon gång då och då. Jo senast fick jag ett tack via e-mail från SM3VDX/Lennart i Östersund.

När kör Du QRP-riggen?

Under många år har jag varit med i en intressegrupp för telegrafi, SCAG (Scandinavian CW Activity Group), där har jag utvecklat min mobila livsidé, att ta med sig riggen ut i skogen, helst till en sjö eller myr, sätta upp en enkel antenn och men låg effekt köra radio. Det är en verklig sport, säger Olle och fortsätter, vid det tillfället är det inte jag som är duktig utan

då är det min motstation som är duktig på att läsa mina svaga signaler. Det här utvecklar amatörerna sinsemellan, säger Olle med ett leende när han visar mig plaketter och diplom han vunnit vid ett stort antal QRP tävlingar. Tyvärr är det så, säger Olle, att många inte bryr sig om de svaga signalerna. Dessa svaga QRP-signaler borde även rapporteras in på DX-clustret, för då skulle det sporra fler sändaramatörer att vilja köra och upptäcka QRP:ns verkliga tjusning.

Hur många medlemmar är ni Er lokala radioklubb och vad heter den?

Vi är 40 medlemmar som träffas varje onsdagskväll året runt. Klubben heter Radioklubben Faxe SK3BP, vilket ofta tyvärr förväxlas med min privata signal SM3BP. Eftersom jag är aktiv i föreningen så är det många tillfällen för hopblandningar, men det har jag alltid fått leva med, säger Olle och ruskar på huvudet.

Du har också propagerat mycket för att radioklubbar skall engagera sig i radiosamband vid exempelvis tävlingar.

Här kan jag bara säga en sak. Tänk om radioklubbarna runt om i Sverige visste hur mycket pengar man kan dra in till den egna klubbkassan genom denna aktivitet. Trots mobiltelefoner och andra snabba överföringsmetoder så är radiosamband vid olika tävlingar en enorm PR för vår hobby, samt en mycket säker inkomstkälla. Dessutom skapar det aktivitet i den egna radioklubben.

Hur tror Du amatörradiohobbyn ser ut omkring år 2005 och vad tror du om amatörradios framtid?

Radioapparaterna och dess kringutrustning blir ca 4 gånger så liten och ca 8 gånger så dyr. För japanerna är ingenting omöjligt vid skapandet av mindre och mindre radioutrustningar. Radiostationerna blir prestandamässigt bättre men dock inte utseendet. Det som begränsar ministorleken är väl människans händer, säger Olle med ett glatt leende när han åter stoppar sin pipa, tänder den och njuter av några bloss. Då det gäller hobbyns framtid säger många att internet tar död på amatörradion, men så blir det inte. Amatörradion är något

speciellt för sig. Amatörradion beror på Dig, vilken frekvens och vilken

tid Du kör radio på, konditionerna, samt det viktigaste, känna att jag gör någonting själv. Visserligen kan jag trycka på datorns entertangent, chatta på nätet, men via radiovågorna så är det vägutbredningen och mina kunskaper som gäller och det vinner i längden oavsett vilket trafiksätt du föredrar.

Vad har Du för framtidsversioner Olle?

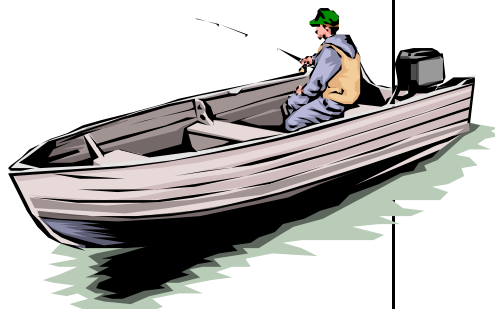
Som Du ser Jörgen kör jag hela min radioutrustning på batteridrift och med en batteriladdare, för om strömmen försvinner skall jag obehindrat kunna köra radio ytterligare några timmar och det kan ju vara högst aktuellt nu vid övergången till år 2000. För min egen del hoppas jag på en fortsatt bra hälsa samt att jag skall kunna vidareutveckla mitt intresse för datorer och internet. Dessutom hoppas jag på att någon tar sig tid och skriver något om de sändaramatörer som blivit HF-elöverkänsliga. Detta skulle belyses mera. Som det nu är har det helt kommit bort i våra amatörradiotidskrifter. Jag tänker närmast på SM3VE Bertil Arting i Kilafors. En mycket framstående radioamatör som drabbades av denna

HF-elöverkänslighet. Det är så illa att Bertil bara kan prata några få minuter i en vanlig telefon. Ett handikapp av kolossalformat som borde belysas mer. Här kan Bertil verkligen bidra med sina personliga upplevelser, konsekvenser och det handikapp detta medfört.

Har Du fler hobbies?

Jag har en gammal båt, en snipa som faktiskt är byggd redan 1931. Den tar jag en tur med ibland och åker utefter kustbandet. Jag tycker även att det är rogivande att meta, att få se flötet guppa upp och ner och plötsligt ett napp. Och abborrarna jag får upp hamnar till 100% i stekpannan. Abborren är nog den godaste fisk vi har i våra vatten.

Mitt hus kräver ju en del skötsel dessutom är jag ordförande för Söderhamns Kust och Skärgårdsförening och jag är även aktiv i vår hembygdsförening här i Sandarne. Där håller vi för närvarande på med att bygga om en fiskebod. På hösten och vinterhalvåret leder jag en studiecirkel, "Gamla Sandarne" i vår PRO förening.

När jag åker hem från Sandarne efter mötet med Olle denna fina sommardag i juli, känner jag att jag träffat Sändaramatören med stort "S" Här har vi sändaramatören som ger 100% av sig själv, för att Du och jag skall få den bästa tänkbara servicen för att köra radio.

Jag bugar och tackar Dig Olle för Din mångfald!

Vid pennen
SM3FJF / Jörgen